

+ Ὁ κανών, οὐ ἡ ἀκροστιχίς· Γλῶττα ὁμόγνιος
ἡ θέμις ἀγνόν ἑμαιμον ἄδει κῆρ. Ἰωάννης.

Ῥδὴ α'. ἤχου δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Γεώδους ἐξάρπασον

5 καὶ ὕλικῆς προσπαθείας μου
τὸν νοῦν ἡ συνέχουσα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν
ἐνυπόστατος Θεοῦ πατρὸς σοφία
καὶ λόγον μοι βράβευσον
λάτρην σὸν στέφοντι.

10 Λογίων αἱ χάριτες

τῶν γλυκυτέρων καὶ μέλιτος
ἐνθέως δραξάμεναι
τὴν ἱεράν σου ψυχὴν
ἀπετέλεσαν ἐντρύφημά τι ξένον,

15 κοινὸν πιστοῖς ἥδυσμα, ὄψον σωτήριον.

Ῥς μέγας ἀνέτειλας

ζωῆς φωστήρ κισμοπόθητος
ἐξ ἔω καὶ ἔδραμες
ὡς γίγας κράτιστος
καὶ ἐφώτισας τὰ πέρατα τοῦ κόσμου
ἀκτίσι τῶν λόγων σου,
Μάρκε θεσπέσι.

20

Τὸ στόμα τῆς χάριτος, (f. 765)

τὰ θεοκρότητα χεῖλη σου,
φωνὴ ἡ μελίρρυτος,
ἡ γλῶττα ἡ ἱερά
ὥσπερ κάλαμος ὀφθεῖσα ὀξυγράφου
σοφίαν συνέθηκεν,
χάριν ἐζέχεεν: +

25

30 Θεοτοκίον.

Τὸν νοῦν τὸν οὐράνιον,
τὴν καθαρὰν καὶ αἰθέριον
ψυχὴν καὶ διάνοιαν,
τῶν μυστικῶν τε γραφῶν
35 τὴν ἀνάπτυξιν,
τὸν ὅρον τῆς σοφίας
χορὸς νόων δέδεκτο
σὺν τῇ μητρὶ τοῦ Θεοῦ.